

יומא ע

תגובה לתירוץ	מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה!	וקורא אחרי מות ואך בעשור	
<p>קושי: והא עלה קתני: - מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה, ועד כמה מדלג - בכדי שלא יפסיק התורגמן - הא בתורה - כלל כלל לא!</p>	<p>בכדי שיפסיק התורגמן</p>	<p>בכדי שלא יפסיק התורגמן</p>	<p>תירוץ 1</p>
<p>חיזוק: והתניא: מדלגין בתורה בענין אחד, ובנביא בשני ענינין, כאן וכאן בכדי שלא יפסיק התורגמן, ואין מדלגין מנביא לנביא, ובנביא של שנים עשר מדלגין ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו</p>	<p>כאן - בשני ענינין</p>	<p>כאן - בענין אחד</p>	<p>תירוץ 2 - אבי</p>

ובעשור של חומש הפקודים קורא על פה.

קושי: אמאי? גלול וניקרי!

תירוץ: אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת: לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור, מפני כבוד ציבור.

קושי: ונייתי אחרינא ונקרי!

תירוץ 1: רב הונא בר יהודה אמר: משום פגמו של ראשון.

תירוץ 2: וריש לקיש אמר: משום ברכה שאינה צריכה.

קושי על תירוץ 1: ומי חיישינן לפגמא? והאמר רבי יצחק נפחא: ראש חודש טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות, וקורין אחת בענינו של יום, ואחת של ראש חודש (טבת) ואחת של חנוכה!

תירוץ: תלתא גברי בתלתא ספרי - ליכא פגמא, חד גברא בתרי ספרי - איכא פגמא.

הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי.

קושי: פשיטא!

תירוץ: מהו דתימא - כדריש לקיש. דאמר ריש לקיש: אין מעבירין על המצות, קא משמע לן. שאלת בירור: ומאי מצוה?

תשובה: **מרה צט הדרת מלך**

משנה.

טבילה שלישית: אם בבגדי כותן קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט, ירד וטבל, עלה ונסתפג, והביאו לו בגדי זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, דברי רבי אליעזר, רבי עקיבא אומר: עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחורן היו קרבין עם תמיד של בין הערבים.

טבילה רביעית: קדש ידיו ורגליו ופשט, וירד וטבל, ועלה ונסתפג, הביאו לו בגדי לבן ולבש, וקדש ידיו ורגליו, נכנס להוציא את הכף ואת המחטה.

טבילה חמישית: קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים, ולהטיב את הנרות.

קידוש ידיו האחרון: וקדש ידיו ורגליו ופשט, הביאו לו בגדי עצמו ולבש. ומלויין אותו עד ביתו, ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש.

במדבר פרק כט

(ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:
(ח) והקרבתם עלה לה' ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:

(ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד:

(י) עשרון עשרון לקבש האחד לשבעת הקבשים:

(יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם:

רבי אליעזר	רבי עקיבא
ויצא ועשה את אילו ואת איל העם (בטבילה השלישית)	שבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין (טבילה ראשונה)
ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה	ופר העולה ??
	ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים

3 שאלות:

1. לר' עקיבא: עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים, או דילמא הכי קאמר: עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה בהדייהו, ושעיר הנעשה בחוץ - עם תמיד של בין הערבים,
2. לר' אליעזר: פר העולה (ושעיר הנעשה בחוץ), אימת עביד ליה?
3. בין לרבי אליעזר בין לרבי עקיבא: אימורי חטאת אימת עביד להו?

תנא בדבי שמואל – שיטת ר' אליעזר	תוספתא – שיטת ר' עקיבא
יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת	פר העולה ושבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין, שנאמר (במדבר כח) <i>מִלֶּכֶד צֹלֵת הַבֶּקֶר אֶסֶר לְעֹלֹת הַתֹּמִיד</i>
אבל פר העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים	ואחר כך (לאחר עבודת יום כיפור – פר ושעיר) שעיר הנעשה בחוץ, שנאמר (במדבר כט) <i>עֲצִיר צֵיִט אַחַד חֹטֵאת מִלֶּכֶד חֹטֵאת הַכִּפְרִיִּם</i>
הטעם: עביד ברישא דתורת כהנים, והדר עביד דחומש הפקודים	ואחר כך אילו ואיל העם
	ואחר כך אימורי חטאת
	ואחר כך תמיד של בין הערבים

קושי על ר' אליעזר: ורבי אליעזר, האי *מִלֶּכֶד חֹטֵאת הַכִּפְרִיִּם*, מאי עביד ליה? תירוצ: ההוא מיבעי ליה: על מה שזה מכפר זה מכפר.

הבנות שונות בר' עקיבא

משנתינו	רבי יהודה אומר משמו	רבי אלעזר ברבי שמעון אומר משמו
כולם - עם תמיד של שחר היו קרבין	אחד קרב עם תמיד של שחר	ששה קרבין עם תמיד של שחר
מאי טעמייהו	וששה עם תמיד של בין הערבים	ואחד עם תמיד של בין הערבים
	תרי קראי כתיבי; כתיב <i>מִלֶּכֶד צֹלֵת הַבֶּקֶר</i> (שנקרבים בבוקר עם תמיד של שחר) וכתב <i>וְצִא וְעָשָׂה אֶת צֹלֵתוֹ וְאֶת צֹלֵת הָעֶם</i> (לאחר עבודת יום הכיפורים). הלכך, עביד מנייהו הכא, ומנייהו הכא.	
במאי קא מיפלגי?	עביד חד כדכתיב <i>מִלֶּכֶד צֹלֵת הַבֶּקֶר</i> והדר עביד עבודת היום דילמא חולשא חליש כהן גדול.	כיון דאתחיל - עביד ששה, דילמא פשע, דלגבי עבודת היום זריז הוא.

שאלה: דכולי עלמא מיהת חד איל הוא, כמאן - כרבי. דתניא:

רבי	רבי אלעזר ברבי שמעון
<i>צֹלֵת הָעֶם</i> (בויקרא טז: כד)	איל אחד האמור כאן, הוא האמור בחומש הפקודים
	שני אילים הן, אחד האמור כאן, ואחד האמור בחומש הפקודים

שאלה על רבי: מאי טעמא דרבי?

תשובה: דכתיב *אֶחָד*.

שאלה על ר' אלעזר: ורבי אלעזר ברבי שמעון: מאי *אֶחָד*?

תשובה: מיוחד שבעדרו.

